

SAMEN VERDER

Klucht in vier bedrijven
(ouderentoneel)

door

THEO AKKERMANS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SAMEN VERDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **THEO AKKERMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1901 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (*youtube e.d.*) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (*loon!*) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (*tevens bewijs van aankoop*), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TREES TROOSTELOOS - de uitbaatster van Café "Boslust"

MOE TROOSTELOOS - de oude moeder van Trees

GERTRUUD KORTEKAAS - de vriendin van Trees

JANNEKE DINGEMAN - de schrik van de boswachter

LOTJE LUBBERDING - de weduwe met een extra pensioentje

KATRIEN KEPS - de vrouw van de postbode

THOMAS KEPS - de postbode

HEIN KANNEGIETER - de "handige" stamgast

JOOP HAMERSLAG - de boswachter van "het landgoed"

CORNELIS SCHRAPER - de deurwaarder van 's Rijksbelasting

De rollen van Thomas en Joop kunnen worden gedoubleerd.

Het stuk speelt in de zomertijd.

INTERIEUR:

Een ouderwets volkscafeetje, verscholen in de bossen, ergens op het platteland. Die bossen zijn zichtbaar door het raam rechts. De ingang is rechts op de voorgrond. Voor het raam een grote stamtafel, waar omheen stoelen. Links-voor een klein tafeltje waarbij twee stoelen. Eén daarvan is de stamzit van Moe. Links-midden een deur naar de achterplaats, toiletten enz. Geheel links in de achterwand een z.g. toog met kralengordijn die toegang geeft tot privé-vertrekken. Een klein buffet staat rechts daarvan, voor de achterwand. Achter dat buffet zien we de nodige drankflessen in vitrinekastjes. Een tapkraan is mooi voor aankleding maar niet noodzakelijk aanwezig. Aan de wanden hier en daar wat reclames en neutrale wandversiering. Op de stamtafel enkele kranten.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is het toneel nog verlaten. Na even komt van rechts Thomas Keps, de postbode binnen. Hij haalt een paar brieven uit zijn tas, die hij op de stamtafel legt. Als hij weer bij de deur staat om te vertrekken, komt Trees links-achter op.

TREES (*verbaasd*): Hela! Wat krijgen we nou Thomas? Moet je vandaag geen koffie?

THOMAS: Koffie? Nou nee, liever niet Trees. Ik moet nog naar het landgoed. En als ik teveel koffie gedronken heb, kwakkelt m'n buik zo op en neer als ik over 't bospad fiets. (*wijst op de stamtafel*) Ik heb je post daar neergelegd.

TREES: Ik mankeer niks aan m'n ogen, Thomas. Heb je liever een borreltje dan?

THOMAS (*moet er eerst eens over nadenken*): 'n Borreltje?... Tja, dát zou er wel infietsen. (*als Trees al naar de fles grijpt*) Maar nee... toch maar liever niet.

TREES (*ongeduldig*): Hoe zit 't nou Thomas? Ja of nee?

THOMAS (*resoluut*): Nee! In diensttijd moet een postbode niet drinken. Dat is vragen om moeilijkheden. Een foutje is zo gemaakt en voor je er erg in hebt, regent 't klachten.

TREES: Kom, kom, zo erg is 't toch niet? En 't landgoed is je laatste adres, dus...

THOMAS: Jawel, dat is wel zo... Maar toevallig heb ik vandaag een belangrijke brief voor de freule.

TREES: Hoe kun jij nu weten dat ie belangrijk is? Heb je 'm soms gelezen?

THOMAS (*verontwaardigd*): Hoe kom je erbij! Ik lees nooit andermans brieven en toch zeker geen aangetekende.

TREES: Kijk eens aan! 't Is dus een aangetekende...! (*plaagt*) En briefkaarten? Je maakt mij niet wijs dat je daar nooit eens iets van leest.

THOMAS (*onzeker*): Och... Soms valt je oog er op...

TREES: Dat dacht ik wel. (*nieuwsgierig*) Is je oog toevallig ook niet op die aangetekende brief voor de freule gevallen? Waar komt ie vandaan?

THOMAS: Van eh... (*betrapt zichzelf*) Dat is briefgeheim Trees. Zoiets vertelt een goede postbode niet door aan derden.

TREES (*teleurgesteld*): O... Je wilt geen koffie... Je wilt geen borreltje... En je wilt niet praten... Dan kun je net zo goed weggaan.

THOMAS (*resoluut*): Doe ik ook. Dag Trees! (*en hij vertrekt*)

TREES (*roept hem na*): Kom je op de terugweg nog langs? (*maar er komt geen antwoórd meer. Ze neemt de twee brieven op en terwijl ze die bekijkt*) Ó, Moe heeft weer de honderdduizend gewonnen. Dat is al de derde keer dit jaar. Als dat allemaal uit zou komen, kon ze wel een privé-oppas voor zichzelf huren. Dat zou 't voor mij heel wat makkelijker maken. (*legt de reclamebrief op het tafeltje links*) Hier Moe, bekijk 't maar! (*ze gaat nu aan de stamtafel zitten, opent de andere brief en begint aandachtig te lezen. Na even komt Moe links-achter op. Ze loopt tot achter Trees en leest over diens schouder mee. Trees merkt het niet. Als zij de brief dicht vouwt, zegt Moe:*)

MOE: Nou, nou, dat is me nogal wat!

TREES (*staat hevig geschrokken op, om daarna op haar stoel terug te vallen*): Aaaaah! Allemachtig Moe! Wil je daar wel eens mee ophouden!

MOE (*onnozel*): Waarmee?

TREES: Met dat stiekem achter me aansluipen! Ik schrik me wezenloos!

MOE (*wijst op de brief*): Dat kan ik me voorstellen. 'n Slecht geweten hè?

TREES (*in verlegenheid*): Helemaal niet! Dat is alleen maar een... eh... een prijsberekening.

MOE (*schamper*): Je denkt zeker, dat ik al een beetje seniel ben?

TREES: Hoe kom je daar nu weer bij? Dit is echt...

MOE: Een opgave van kosten, voor opname van je ouwe Moe in een verzorgingshuis. Ik kan toevallig zelf ook lezen!

TREES (*in de war*): Goed!... Ik geef toe... Ik heb me laten inlichten over de kosten... Voor 't geval dát... Maar dat betekent nog niet...

MOE (*treitert*): Nog een mazzel dat die kosten zo hoog zijn. Die kun jij nooit betalen. En ik van mijn A.O.W. toch zeker niet. (*venijnig*) En van mijn spaarcentjes blijven ze af! Als je dat maar weet!

TREES (*sussend*): Moe! ... Er is geen haar op mijn hoofd die eraan denkt jou naar een verzorgingshuis te doen. (*na even stilte*) Tenminste... Niet zolang je nog zo vitaal en gezond bent...

MOE (*treiterig*): En als ik dat niet meer ben? Ik heb wel gemerkt, dat je de laatste tijd nogal eens twijfelt of het hier (*wijst op haar voorhoofd*) allemaal nog wel in orde is.

TREES (*overredend*): Geloof me nou Moe... Je ziet hersenschimmen... Ik...

MOE (*snibbig*): Zie je wel! Daar heb je 't al! Ik zie hersenschimmen!...

TREES (*wanhopig*): Maar zo bedoel ik 't niet Moe!

MOE (*snibbig*): Nee, dat zal wel niet. Maar m'n oren en ogen zijn anders nog prima in orde.

TREES: We praten er een andere keer wel eens over. (*geeft haar een zoen*) In ieder geval beloof ik je bij deze plechtig, dat je nooit naar een bejaarden- of verzorgingshuis zult hoeven, zolang ik zelf in staat ben om voor je te zorgen. Is 't zo goed?

MOE (*droog*): Voorlopig wel. Was er voor mij ook post?

TREES (*blij dat ze van onderwerp kan veranderen*): O ja, dat is waar ook. Daar op dat tafeltje. (*vrolijk*) Je hebt weer eens de honderdduizend gewonnen.

MOE (*woedend*): Heb je weer in mijn post gesnuffeld?

TREES (*vrolijk*): Nee hoor. 't Staat met grote letters buitenop. Waarom moet je nu ineens zo achterdochtig doen?

MOE (*stopt de brief in haar schortzak en wijst weer op haar hoofd*): Zal ook wel aan mijn leeftijd liggen...

TREES: Moet je die brief niet openmaken?

MOE: Dat doe ik liever als ik alleen ben. Of ben je ook nieuwsgierig naar wat er in staat?

TREES (*nu wat ongeduldiger*): Moe hou op! Wat interesseren mij die reclamebrieven! 't Zou beter zijn als jij er ook niet zoveel op inging. We hebben al bergen lakens, slopen, handdoeken en dekschalen. Je hele A.Ó.W. gaat er aan op.

MOE (*uitdagend*): Nou en? Dat moet ik toch ergens aan opmaken. Kostgeld wil je niet! Wat moet ik dan met mijn centen? En als, ik er nou plezier inheb? (*achterdochtig*) Is dat soms de reden, waarom je denkt dat ik niet helemaal meer goed bij m'n hoofd ben?

TREES: Als u 't dan persé zó wilt horen... Helemaal normaal vind ik dat niet, nee!

MOE (*haalt haar brief weer tevoorschijn*): Laat me maar even met rust. Ik kan dit niet lezen als jij er zo tussendoor staat te kletsen.

TREES (*haalt schouders op*): Och, waar maak ik me druk over... Ik ga het ontbijt klaar maken. (*sarcastisch*) Als mevrouw haar correspondentie heeft doorgenomen, wil ze dan zo vriendelijk zijn in de keuken te komen ontbijten? (*maar Moe geeft geen antwoord. Ze leest "vol aandacht". Trees geeft het op en gaat links-achter af Moe gaat nu aan haar tafeltje zitten. Denkt even "diep" na en haalt een balpoint uit haar schortzak, waarmee ze een kaart "invult". Tevreden doet ze deze in een envelop en*

steekt daarna alles weer in haar schortzak terug. Ze staat op en terwijl ze ook naar links-achter af gaat, roept ze:)

MOE: Trees! Als ik nou eens een racefiets bestel? Dan maak ik een goede kans honderdduizend gulden voor je te winnen!

Even is het toneel dan verlaten, waarna rechts Lotje en Katrien opkomen. Ze hebben ieder een volle boodschappentas bij zich en nemen plaats aan de stamtafel.

KATRIEN: Ik hoop maar dat Trees de koffie klaar heeft, want daar heb ik nu wel trek in.

LOTJE: Dan ben je niet de enige. Jonge jonge, 't is nog een heel gesjouw met die tas.

KATRIEN: En 't ergste is, dat we er straks nog helemaal mee naar huis moeten.

LOTJE: Dat is jouw schuld. Jij wou persé naar hier doorlopen. De tuinderij ligt aan de rand van het dorp.

KATRIEN: Omdat ik Trees wou spreken. En als ik nu eerst weer naar huis was gegaan...

LOTJE: Had je het hele eind weer alleen terug moeten lopen en daar had je geen zin in. Wat dacht je? Gedeelde smart is halve smart?

KATRIEN: Zoiets. Waar zou Trees uithangen?

LOTJE: Wie weet. (*giechelt*) Misschien is ze Moe wel weer zoeken. Die wil de laatste tijd nogal eens de kuierlatten nemen.

KATRIEN: Ach wat. Dat oude mensje loopt heus niet in zeven sloten tegelijk.

LOTJE: Nee, maar één is ook al genoeg. Laatst was ze meer dan twee uren spoorloos. Trees wou net Hein Kannegieter naar de politiepost in het dorp sturen, toen ze over de bosweg kwam aanwandelen.

KATRIEN: Waar was ze dan geweest?

LOTJE: Dat weet geen mens. Ze kletste wat over een boodschap doen, maar liet verder niets los.

KATRIEN: En Trees was natuurlijk al lang blij dat er niets met haar gebeurd was?

LOTJE: Allicht. (*giechelt*) Maar ze was wel woest. Ze heeft Moe flink de pan uitgeveegd.

KATRIEN: Dat kan ik me voorstellen. Maar of 't iets geholpen heeft, betwijfel ik.

LOTJE: Niks natuurlijk. Hoe ouder ze wordt, hoe eigenwijzer. Trees moet 'r de hele dag in de gaten houden.

KATRIEN: Daarom zou 't goed zijn als ze dit cafeetje kon sluiten. Veel zal 't toch wel niet meer opbrengen. Ze kan beter met Moe in een gewoon huis gaan wonen.

LOTJE: Maar ze hebben hier allebei hun hele leven gewoond! Die willen hier niet weg!

KATRIEN: Niet willen, niet willen... Eén keer zal 't toch moeten. Maar ik geef toe... 't Zal hun niet meevallen.

LOTJE: Vooral voor Moe niet. Als je ouwe bomen gaat verplanten, gaan ze dood zeggen ze toch altijd.

KATRIEN: Trees zou eens met de freule moeten gaan praten. Die is van plan de villa op het landgoed te laten verbouwen en een woongroep te stichten voor bejaarden die zelfstandig willen blijven wonen.

LOTJE (*verbaasd*): Wat? De freule?

KATRIEN: Ja, de freule. Is dat zo gek? Die is ook niet meer van de jongsten.

LOTJE: Nee, daarom. Dat mens is tweeëntachtig! En die zou in haar nadagen nog aan 'n verbouwing willen beginnen? Om dan samen te gaan wonen met... met mensen als Trees en Moe?

KATRIEN: De freule zelf niet! Die gaat met haar gezelschapsdame naar een duur verzorgingshuis.

LOTJE: O, ik dacht al. Stel je voor, dat bijvoorbeeld Janneke Dingeman in zo'n woongroep zou willen zitten. Die jat nu al de hazen en konijnen van 't landgoed! Dan kon Joop Hamerslag wel dag en nacht in het bos op de loer blijven liggen!

KATRIEN: Dat komt dan goed uit, want de freule doet het in hoofdzaak voor Joop Hamerslag en Hanna Krabben, haar dienstmeid. Ze zijn allebei al meer dan veertig jaar in dienst bij de freule. Hanna wordt binnenkort vijfenzestig en woont op het landgoed. Waar zou ze naar toe moeten als de freule vertrekt? En de freule wil ook graag nog iets doen voor de oude bewoners van het dorp, die ze allemaal met naam en toenaam kent.

LOTJE (*met enige spot en ongeloof*): En geloof jij dat allemaal? Die is gek! Dus dan zou de freule haar hele hebben en houden op 't landgoed zomaar weggeven? Zonder er zelf iets aan over te houden? Kom zeg, laat jezelf eens nakijken!

KATRIEN: En toch is 't zo.

LOTJE: Hoe weet jij dat allemaal zo zeker?

KATRIEN (*aarzelt*): Eh... uit goede bron...

LOTJE (*schamper*): 't Lijkt wel of jij de post van de freule leest, voor Thomas 'm op het landgoed aflevert.

KATRIEN (*stijfjes*): Dat is geen leuke opmerking Lotje... Ik weet

natuurlijk niet, hoe het allemaal precies geregeld wordt maar 't heeft iets te maken met een eh... Hoe noemen ze dat ook weer?... O ja, een stichting. Dat moet om te voorkomen dat alles naar de belasting gaat, geloof ik.

LOTJE (*schamper*): En denk jij dat ze dat bij de belasting zomaar nemen? Je bent niet goed bij je hoofd!

KATRIEN (*nu toch flink in haar wiek geschoten*): Nee, we zullen zeggen dat jij zo verstandig bent! Jij weet altijd alles beter. Ga 't dan zelf vragen bij de freule!

LOTJE: Ik kijk wel uit. Ik heb de freule niet nodig. Ik heb m'n A.O.W. en 'n pensioentje en ik zit in een aardig huisje. Helemaal voor mezelf alleen!

KATRIEN (*ongeduldig*): Maar daar gaat 't toch juist om, Lotje! Jij kunt toch ook iets krijgen? En dan zit je daar te kijken in je aardig huisje. Niemand die je kan helpen.

TREES (*komt links-achter op. Als zij de vrouwen ziet*): Verroest! Zitten jullie hier al lang? Jullie hadden wel even mogen roepen.

LOTJE: Daar hebben we eerlijk gezegd niet aan gedacht Trees. We waren zo druk in gesprek.

KATRIEN: We hebben wel tegen elkaar gezegd, dat we hoopten dat je de koffie klaar had.

TREES: Die is bruin, ja. Zijn jullie daar speciaal voor gekomen?

LOTJE: Nee hoor. Katrien moest je persé spreken. We zijn samen naar de tuinderij geweest voor goedkope groente en toen wou ze meteen door. In plaats van dat ze nou vooraf gezegd had dat ze hierheen wilde.

TREES (*tot Katrien*): Had Thomas de boodschap dan niet af kunnen geven? Die was daarstraks nog hier met de post.

KATRIEN: Aan onze Thomas kan ik zoiets niet overlaten. Die is 't trouwens helemaal nog niet met me eens...

LOTJE (*droog*): Zoals gewoonlijk natuurlijk...

KATRIEN (*gestoken*): Jij moet je daar niet mee bemoeien, Lotje Lubberding! Dat zijn onze zaken! Onze Thomas pruttelt altijd een paar dagen tegen als ik iets wil...

LOTJE: Nou? Meer zeg ik toch niet!

TREES (*snel*): Ik ga even de koffie halen. Dan praten we direct wel verder. (*links-achter af*)

KATRIEN (*snibbig*): Waar is dat nou voor nodig, onze Thomas zo weg te zetten?

LOTJE: Doe ik dat? Nou wordt ie helemaal mooi! (*beledigd*) Had me dan naar huis laten gaan... Als ik toch niks mag zeggen.

KATRIEN: Je mag gerust iets zeggen. Maar van onze Thomas

moet je afblijven. Jij hebt altijd wat op hem te katten.

LOTJE (*verontwaardigd*): Da's helemaal niet waar! Ik vind 't juist 'n heel lieve man. Eigenlijk veel te lief, als je 't mij vraagt. Hij zou best eens wat meer van zich af mogen bijten.

KATRIEN (*staat op, giftig*): Zeg Lotje...! Als jij niks anders weet, dan ga jij maar alleen op huis aan! Wat zullen we nou gaan beleven? Stoken in een goed huwelijk!?

LOTJE (*staat ook op, schamper*): Een goed huwelijk? Kom Katrien, laat me niet lachen asjeblijft! Omdat jij thuis de broek aan hebt zeker en die arme Thomas naar jouw pijpen moet dansen...

KATRIEN (*terwijl ze op haar stoel terug valt*): Ooooh! Hoe durf je?!

LOTJE (*grijpt woest haar tas*): Bekijk 't maar Katrien. Ik ga naar huis!

Zij loopt op de deur rechts af die juist opengaat en Thomas doorlaat. Hij loopt tegen Lotje op met haar volle tas en Lotje komt op haar achterwerk terecht. Thomas probeert haar onmiddellijk overeind te helpen.

THOMAS: Potverdorie, Lotje! Heb je je bezeerd? (*hij ontdekt blijkbaar stof op de achterkant van Lotje en doet zijn best om dit af te kloppen*) Maar... één ding is zeker: de één zijn dood, is de ander zijn brood, Lotje.

LOTJE: Blijf met je fikken van mijn lichaam af! Pantoffelheld! (*en ze scheert zich rechts af*)

THOMAS: Die is zeker met 't verkeerde been uit bed gestapt?

KATRIEN (*nog niet aan een lolletje toe*): Wat heb je haar ook over haar achterwerk te aaien? Kun jij nou nooit eens normaal doen?

THOMAS: O, bliksem! Ik heb vandaag mijn dag niet. Was ik nou toch maar naar huis gereden... (*links-achter komt Trees op met drie koffie*)

KATRIEN (*staat meteen op en duwt hem haar tas in de handen*): O, ga je naar huis? Neem deze tas dan maar vast mee. Jij kunt beter sjouwen dan ik.

TREES: Waar is Lotje gebleven?

KATRIEN (*in verlegenheid*): Eh... Lotje?... Die is naar huis... Eh... (*maar dan vindt ze de uitvlucht, waarbij ze de grijnzende Thomas vernietigend aankijkt*) Ze dacht er ineens aan dat ze vergeten was 't gas uit te draaien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto